

I forslaget er nævnt enkelte undtagelser, hvor rygeforbudet kan fraviges, nemlig hvor det kan være særlig konfliktfyldt at håndhæve rygeforbudet, og det er jo, hvor de belastede unge mennesker er, men også de unge mennesker på de psykiatriske afdelinger.

I Dansk Folkeparti kan vi gå ind for forslaget, selv om vi ikke er meget for forbud – det må jeg klart sige her – men vi kan se, at rygningen har nogle alvorlige skadelige virkninger, selv om man kun er passiv tilskuer til dem, der ryger.

Vi synes i Dansk Folkeparti, at vi har en forpligtelse til, men selvfølgelig også et ønske om, at sætte endnu mere fokus på folkesundheden og dermed få sat middelealderen op i Danmark.

Ingen skal mod deres vilje udsættes for tobaksrøg, specielt når vi efterhånden er så oplyste, som jeg tidligere har nævnt. Rygningen er en af hovedfjenderne i bekæmpelse af eksemplvis kræft, men også børn og unge pådrager sig rygerelaterede sygdomme som astmatisk bronkitis og astma.

Jeg kan ikke lade være med at sige her, at jeg tror, at såfremt tobakken blev opfundet i dag, så ville den faktisk blive betegnet som et rusmiddel og blive forbudt.

Dansk Folkeparti mener ikke, at det er utidig indblanding med denne skærpelse af den gældende lovgivning. Vi skal sende et klart signal til vores børn og unge om, at det er skadeligt at ryge. Jo tidligere børn og unge begynder at ryge, desto større risiko har de nemlig for at udvikle sig til storrygere. Men naturligtvis kræver det her lovforslag også, at forældrene gør en alvorlig indsats for at hindre, at deres børn får en debutalder med hensyn til rygning.

Og for at intet skal være glemt her fra Dansk Folkepartis side, så må folketingspolitikkerne også gribe i egen barm og leve op til, at der ikke ryges her i Folketingssalen. Det kan ikke nytte noget, at vi med store armbevægelser går ud og prædiker om rygningens skadelige virkninger, såfremt vi ikke har orden i eget hus.

Som sagt er vi i Dansk Folkeparti ikke meget for forbud, men her er der i sundhedens tjeneste et forslag, der er yderst nødvendigt. Og så kan jeg ellers fortælle, at hele Dansk Folkepartis folketingsgruppe bakker op om den indstilling, som jeg som sundhedspolitisk ordfører har

udvikler sig hele tiden. Der har været retssager om røg. Det begyndte i USA. Nordmændene har skrevet en hel rapport om, at de har været nede at se på noget, som også burde interessere os i Danmark, nemlig om danske forskere, danske sundhedspersoner på en negativ måde har været involveret i den påvirkning, som tobaksindustrien udøver.

Når man kigger på de penge, der er blevet brugt igennem årene – der var en ganske glimrende udsendelse i DR 2 i øvrigt om den udvikling, der havde været, og om den virkning, reklamerne egentlig havde haft på befolkningen for at få dem til at ryge – kan jeg altid ærgre mig over, at vi har så få penge til at gøre opmærksom på, at det faktisk er farligt at ryge, så folk kan træffe et reelt valg, og også penge nok til at hjælpe folk, når de er begyndt at ryge, for en meget stor gruppe, 43 pct., vil jo gerne holde op, så vi får begyndt på det også.

Det her forslag, der ligger her i dag, synes jeg er et godt forslag. Det følger meget fint op på regeringens folkesundhedsprogram, der har tobakken som mål 3. Der er sat en lang række punkter op: andelen af børn, der i daginstitutioner udsættes for passiv rygning, nedsættes til 0 pct. i 2001. Det er punkt nr. 7, tror jeg.

Sådan et forslag som dette her er jo også udtryk for, at man har prøvet med det andet forslag, der ligger: at få folk til at gennemføre politikken ude i amter og kommuner. Og det har været utrolig svært, og det ser meget forskelligt ud, når man kigger på landets amter og kommuner.

Jeg er efterhånden også selv af den overbevisning, at det ikke nytter at tro på, at det nok skal gå, at det nok skal blive gennemført. Det er ganske enkelt for svært at komme igennem med. Tænk bare på den polemik, der har været i folketingsgrupperne i dag på baggrund af dette her forslag. Vi kender det jo alle sammen.

Så lad os indrømme, at det er svært. Det er noget af det sværeste, men samtidig også noget af det mest nødvendige, og derfor vil dette her forslag være et flot rygstød til de mennesker, der arbejder med det i det daglige, særlig rygeinstruktørerne, og for dem, der gerne vil det i amter og kommuner og i sundhedsudvalgene særligt. Det er utrolig vigtigt at give et sådant klart signal.

Jeg fremsatte i 1999 B 107 om ensartede regler for røgfri miljøer inden for stat, amter og kommuner og Hovedstadens Sygehusefællesskab. Jeg må sige, at de fleste af de punkter, der var i det,

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Vi står og diskuterer det her forslag, og der er sket meget, siden vi sidst diskuterede røg. Ting